

Finished

Guido van der Kroef

Op de kop af twee jaar geleden had ze hem leren kennen via een datingsite. Ze hadden elkaar voor het eerst ontmoet in een simpel Italiaans restaurant met veel te veel lege chiantiflessen aan de wanden. Zij at pizza. Wat hij at wist ze niet meer. Meteen was ze gevallen voor zijn charmes, zijn humor, zijn intelligentie, zijn slanke lijf.

Veel te snel was ze bij hem ingetrokken, gaan wonen in dat idioot grote landhuis met zwembad, aan de rand van de stad. Ze was immers smoorverliefd. Iedere actie die haar dichterbij hem bracht, leek niet meer dan een logische, nee, zelfs een onontkoombare stap. Hij had zijn dierenartspraktijk aan huis. Als een spons probeerde ze alles wat met zijn vak te maken had in zich op te nemen. Zo nu en dan assisteerde ze hem in de praktijk, vol bewondering hoe zijn kundige altijd zongebruinde handen de aangeboden huisdieren bevoelden, onderzochten, of de stethoscoop op een vanzelfsprekende manier op vel of vacht plaatsten.

Met enige regelmaat was hij een week weg. Voor een nascholingscursus naar Ibiza, IJsland, Davos, New York, of een andere aantrekkelijke bestemming. Omdat ze haar parttime baantje in de bibliotheek niet wilde opgeven, ging ze alleen de eerste keer mee. Het was leuk, maar niet meer dan dat. Zelfs een beetje saai. Daarna ging hij zonder haar, dat vond ze prima. Tot ze tijdens de negende reis een vreemd telefoontje kreeg. Van een jongetje dat naar papa vroeg. En zijn naam noemde. Vanaf dat moment groeide haar argwaan. Ze ontpopte zich als een detective, ging zijn gangen na, speurde op internet. Het vanzelfsprekende gemak waarmee hij zich altijd sociaal bewoog kreeg een nieuwe dimensie toen ze ontdekte dat die vaardigheid zich ook bleek te hebben uitgebreid naar twee vriendinnen met kinderen. Kinderen, waarschijnlijk van hem. Een van de vrouwen was kort daarvoor op Ibiza met vakantie geweest...

Toen ze dat eenmaal wist, groeide haar haat. Ze broedde op een plan. Ze verwerende hem in alle opzichten. Zorgde in een vals spel ervoor dat hij de juiste samenlevingsverklaringen tekende. Deed vaardigheid op in het omgaan met injectiespuiten, verdiepte zich in de medicijnen die in de praktijk voorhanden waren. En op een moment dat hij het niet verwachtte, in een van de behandelruimten, sloeg ze toe.

Hij wist niet wat hem overkwam. Hulpeloos staaarde hij enkele seconden naar een van de betegelde wanden en zakte in elkaar. Dat was het. Hij had niet eens geluid gemaakt toen ze in zijn nek prikte. Ze had het lichaam versleept naar een grote compostkuil in de tuin en die met aarde dichtgegooid. Daarna had ze gedoucht en was nog even naar de plaats gegaan waar hij zijn laatste verrotte adem had uitgeblazen. Het zag er spic en span uit. Met haar voet tikte ze tegen de emmer die ze die ochtend nog bij het dweilen had gebruikt en glimlachte. Het was afgelopen, over en uit. Finished.

'Finished' is geschreven ter gelegenheid van de prijsuitreiking 'Spannende titel' in de Centrale Openbare Bibliotheek Breda, 3 juli 2010, 11.30 uur.